

Bilag til Bet. o. Lovf. om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

blevet ilde anset blandt Egnens Landmænd.“ (Afdelingens nuværende Formand er økonomisk uafhængig af disse).

Stillinge Afdeling: „De uorganiserede Arbejdere bliver overalt foretrukket, men Arbejdsgiverne siger ikke direkte, hvad Grunden er.“

Hejls Afdeling: „Vi har kun een Arbejdsgiver her i Hejls, som kommer først til de organiserede Arbejdere, de øvrige Arbejdsgivere undgaar os saa vidt muligt.“

Balling-Volling Afdeling: „De (Arbejdsgiverne) tager helst de Folk i Arbejde, som staar udenfor Organisationen, men der er jo ikke noget at gøre ved det, saa længe de ikke er organiserede alle sammen.“

I ovenstaaende har vi bestræbt os for gennem et skønsomt Uddrag af det for Landarbejderforbundet foreliggende Materiale at vise, at Klager over, at organiserede Landarbejdere afskediges eller nægtes Arbejde, foreligger fra alle Egne af Landet, og at dette Forhold har sin Grund i saavel enkeltstaaende Arbejdsgiveres Bestræbelser for at undgaa at beskæftige organiserede Arbejdere som kollektive Beslutninger blandt en Egn's Arbejdsgivere, selv om disse Beslutninger er vanskelige eller umulige at bevise, fordi Aftaler herom som oftest træffes under saadanne Former og Omstændigheder, at Arbejderne afskæres fra at tilvejebringe positiv Dokumentation herfor.

Udover de fra Afdelingerne indgaaede Indberetninger foreligger for Landarbejderforbundet paa anden Vis og under mangfoldige Former Oplysning om den saavel aktive som passive Modstand, Landarbejdernes Organisationsbestræbelser møder blandt Landbrugets Arbejdsgivere. I saa Henseende tillader vi os at henvise til „Socialt Tidsskrift“ for Marts 1927, i hvilket Sekretær i Arbejdsdirektoratet, cand. polit. Ove Lumbye skriver (Side 103) om Arbejdsløsheden blandt Landarbejderne:

„Ganske vist paalægger Arbejdsløshedsloven Kontorerne (Arbejdsanvisningskontorerne) altid at give Medlemmerne Fortrin ved Arbejdsanvisning, men det er klart, at dette meget ofte bliver umuligt, naar Arbejderne forlanges *straks* og Arbejdsløshedskassen ligger langt borte og maaske ikke har Telefon — *eller naar Arbejdsgiverne, hvad de er berettigede til og faktisk meget ofte gør, udtrykkelig forlanger anvist Folk, som ikke er Medlemmer.*“

Videre, at Forbundet den 7. December 1920 maatte klage til Indenrigsministeriet over, at den kommunale Hjælpekasse i Aasted-Skærum Kommune havde stillet som Betingelse for at yde Hjælp til Arbejdsmand Alfred Jeppesen, at han udmeldte sig af Landarbejderforbundet og Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse, hvilket Indenrigsministeriet i Skrivelse af 3. December 1921 til Landarbejderforbundet erkendte, at Hjælpekassen savnede Berettigelse til.

Bestræbelserne fra Arbejdsgivernes Side for at forhindre Organisering af Landarbejdere har ogsaa i adskillige Tilfælde givet sig Udslag i, at man har søgt at forhindre Landarbejderforbundets Repræsentanter i at afholde Møder for Egnens Arbejdere. Saaledes anføres en Indberetning fra Forbundets daværende Agitator, Axel Sørensen:

„Mødet i Hallund, Lørdag den 13. April 1918.

Axel Sørensen, der var Taler ved nævnte Møde, blev først nægtet Lokaler, da han derpaa arrangerede Mødet i det fri, var han Genstand for forskellige ubehagelige Overraskelser, først af mere ufarlig Art, idet det kun drejede sig om Afbrydelser og Tilraab af fornærmende Art mod Taleren og Landarbejderforbundet, men dernæst var han Genstand for et mere farligt Angreb fra Chr. Jacobsen, Hallundbjerg, idet denne slyngede flere ret store Sten mod ham, og kun ved et rent Under lykkedes det ham at slippe helskindet herfra.

Mødet i Vrejlev, den 22. April 1918.

Det blev nægtet vort Forbunds Agitator at faa Lokale i Kommunehuset til Trods for, at dette ellers af alle andre Organisationer kunde benyttes til Møder.